A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. március 27.*

„Fellebbezés – Támogatások – Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – Végleges kiegyenlítő vám – 597/2009/EK rendelet”

A C-237/17. P. sz. ügyben,

a **Canadian Solar Emea GmbH** (székhelye: München [Németország]),

a **Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc**. (székhelye: Changshu [Kína]),

a **Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc**. (székhelye: Luoyang [Kína]),

a **Csi Cells Co. Ltd** (székhelye: Suzhou [Kína]),

a **Csi Solar Power Group Co. Ltd**, korábban Csi Solar Power (China) Inc., (székhelye: Suzhou)

(képviselik őket: J. Bourgeois és A. Willems avocats, valamint S. De Knop, M. Meulenbelt és B. Natens advocaten)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. május 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen avocată)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland és N. Kuplewatzky, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a hetedik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, K. Jürimäe, C. Lycourgos (előadó), Juhász E. és C. Vajda bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., a Csi Cells Co. Ltd és a Csi Solar Power Group Co. Ltd, korábban Csi Solar Power (China) Inc. (a továbbiakban: Csi Solar Power) az Európai Unió Törvényszéke 2017. február 28-i JingAo Solar és társai kontra Tanács ítéletének (T-158/14, T-161/14 és T-163/14, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:126,) hatályon kívül helyezését kérik, amennyiben ezzel az ítéletével a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2013. december 2-i 1239/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) fellebbezőkre vonatkozó részének megsemmisítésére irányuló keresetüket.

2 Csatlakozó fellebbezésével az Európai Bizottság a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben a Törvényszék elutasította a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

Jogi háttér

3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 188., 93. o.; helyesbítések: HL 2015. L 187., 91. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 15. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Ha a megállapításban szereplő tények a kiegyenlíthető támogatásra és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 31. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a[z Európai Unió] Tanács[a] végleges kiegyenlítő vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján.

A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt.

[…]”

4 A vitatott rendelet 1. cikke 6,4%-os végleges kiegyenlítő vámot vet ki azokra a kínai vállalatokra, amelyeket a fellebbezőkhöz hasonlóan nem vettek fel a mintába, amelyek azonban együttműködtek a vizsgálatban, és szerepelnek e rendelet mellékletében.

5 Az említett rendelet 2. cikke lényegében úgy rendelkezik, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a jelenleg az ex 8541 40 90 KN-kód (TARIC-kód: 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 és 8541 40 90 39) alá tartozó, és a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló, a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető

részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2013. L 325., 214. o.; helyesbítés: HL 2014 L 104., 82. o.) mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott, szabad forgalomba bocsátásra bejelentett termékek behozatala mentesül az 1. cikkben megállapított szubvencióellenes vám alól.

A jogvita előzményei

6 A fellebbezők a Canadian Solar csoporthoz tartoznak. A Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power kristályos szilícium fotovillamos elemek és modulok exportáló gyártói. A Canadian Solar Emea a velük üzleti kapcsolatban álló, európai uniós székhellyel rendelkező importőr.

7 Az Európai Bizottság 2012. szeptember 6-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 269., 5. o.).

8 Ezzel párhuzamosan a Bizottság 2012. november 8-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 340., 13. o.).

9 A Canadian Solar csoport együttműködött ebben az eljárásban.

10 2012. november 23-án a fellebbezők arra irányuló kérelmet nyújtottak be, hogy az alaprendelet 27. cikke szerinti mintába őket válasszák ki. Ennek a kérelemnek azonban nem adtak helyt.

11 2013. március 1-jén a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy a Kínai Népköztársaságban feladott kristályos szilícium fotovillamos modulokra és alapvető részeikre (azaz elemek és lemezek) vonatkozó nyilvántartásba vételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 61., 2. o.).

12 2013. június 4-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről és a 182/2013 rendelet módosításáról szóló, 2013. június 4-i 513/2013/EU bizottsági rendeletet (HL 2013. L 152., 5. o.; helyesbítés: HL 2013. L 190., 102. o.).

13 2013. augusztus 2-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló 2013/423/EU határozatot (HL 2013. L 209., 26. o.), amely kötelezettségvállalást az együttműködő kínai exportáló gyártók e határozat mellékletében felsorolt csoportja ajánlotta fel – köztük a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power, valamint a Kínai Gép és Elektronikus Termék Exportimport Kereskedelmi Kamara (a továbbiakban: CCCME).

14 A Bizottság ugyanezen a napon elfogadta az 513/2013/EU rendelet módosításáról szóló 748/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 209., 1. o.) a 2013/423 határozat figyelembevétele céljából. A 748/2013 rendelettel módosított 513/2013 rendelet 6. cikke, többek között, lényegében az írja elő, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/423

határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott, szabad forgalomba bocsátásra bejelentett bizonyos termékek behozatala mentesül az említett rendelet 1. cikkében megállapított ideiglenes dömpingellenes vám alól.

15 2013. augusztus 27-én a Bizottság közölte azon lényeges tényeket és szempontokat, amelyek alapján javaslatot kívánt tenni a Kínából származó, vagy ott feladott modulok és alapvető részeik (elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám kivetésére.

16 A dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapítások végleges nyilvánosságra hozatalát követően az exportáló gyártók a CCCME-vel közösen az eredetileg felajánlott kötelezettségvállalásuk módosításáról szóló értesítést nyújtottak be. A Bizottság, annak érdekében, hogy a támogatott behozatalokból származó káros hatásokat is megszüntesse, elfogadta a kötelezettségvállalás feltételeit. Emellett számos további exportáló gyártó kérelmezte, hogy a kötelezettségvállalásban részt vehessen.

17 2013. december 2-án az Európai Unió Tanácsa elfogadta a vitatott rendeletet. A Tanács ugyanezen a napon elfogadta továbbá a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 325., 1. o.).

18 2013. december 4-én a Bizottság elfogadta a 2013/707 végrehajtási határozatot, amelyben – a Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében – elfogadta az e határozat mellékletében felsorolt exportáló gyártók és a CCCME által közösen felajánlott módosított kötelezettségvállalást.

19 A megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben a megsemmisítés iránti kereset benyújtását követően a Bizottság elfogadta a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalások elfogadásának három exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2015. június 4-i (EU) 2015/866 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 139., 30. o.). E végrehajtási rendelet 1. cikke értelmében a Bizottság visszavonta többek között a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power kötelezettségvállalásának elfogadását. Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, azaz 2015. június 6-án lépett hatályba.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

20 A keresetük alátámasztására a fellebbezők három jogalapot terjesztettek elő, amelyek a következőkön alapulnak: az első az alaprendelet 10. cikke (12) és (13) bekezdésének megsértésén, a második e rendelet 1. és 27. cikkének megsértésén és a harmadik az említett rendelet 2. cikke c) pontjának megsértésén.

21 A Törvényszék először is elutasította a Tanács és a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást, megállapítva többek között, hogy a felajánlott kötelezettségvállalás elfogadása nem befolyásolta sem a kiegyenlítő vámot kivető jogi aktussal szembeni kereset elfogadhatóságát, sem pedig az annak alátámasztására hivatkozott jogalapok értékelését, továbbá hogy a fellebbezőknek fennmaradt a vitatott rendelet megsemmisítéséhez fűződő érdeke.

22 A Törvényszék másodszor megvizsgálta a fellebbezők által a keresetük alátámasztása céljából előterjesztett jogalapokat. A Törvényszék az első két jogalapot mint elfogadhatatlant, a harmadikat pedig mint megalapozatlant elutasította. Ezáltal a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

23 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– adjon helyt az elsőfokú eljárás keretében előterjesztett kérelemnek, és semmisítse meg a megtámadott rendeletet a fellebbezőkre vonatkozó részében;

– az elsőfokú eljárás alperesét kötelezze a fellebbezők költségeinek, valamint saját költségeinek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeit is;

– a fellebbezési eljárásban részt vevő többi felet kötelezze saját költségeik viselésére, vagy másodlagosan,

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– határozathozatal céljából az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és

– az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről a Törvényszék befejező ítéletéig ne határozzon, és

– a fellebbezési eljárásban részt vevő többi felet kötelezze saját költségeik viselésére.

24 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőket kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

25 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

26 A csatlakozó fellebbezésében a Tanács által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa elfogadhatatlannak;

– másodlagosan, az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa okafogyottnak, vagy

– harmadlagosan, az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa megalapozatlannak, és változtassa meg az alaprendelet 8. cikke értelmében vett okozati összefüggésnek a Törvényszék által az első fokon előterjesztett kereset harmadik jogalapja keretében elvégzett értelmezését,

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

27 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a csatlakozó fellebbezést;

– a Bizottságot kötelezze a fellebbezők költségeinek, és mind az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresettel, mind a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült saját költségeinek viselésére, és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

A csatlakozó fellebbezésről

28 A Bizottság által előterjesztett csatlakozó fellebbezés elsődlegesen az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset elfogadhatóságának vitatására irányul, amely a csatlakozó fellebbezésben az ügy érdemére vonatkozóan felvetett kérdések előkérdésének minősül. Elsőként tehát a csatlakozó fellebbezést kell megvizsgálni.

29 A Tanács által támogatott Bizottság két jogalapot terjeszt elő a csatlakozó fellebbezése alátámasztására. Az elsődlegesen hivatkozott első jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet önmagában jogi következményekkel járhatott a fellebbezők számára. A másodlagosan előterjesztett második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén és téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a fellebbezőknek a vitatott rendelet megsemmisítéséhez fűződő érdeke a megtámadott ítélet kihirdetésének időpontjában még mindig fennáll.

A csatlakozó fellebbezés első jogalapjáról

A felek érvei

30 A csatlakozó fellebbezés elsődlegesen előterjesztett első jogalapja két részből áll.

31 E jogalap első részében, amely a megtámadott ítélet 38–44. pontjára vonatkozik, a Bizottság úgy érvel, hogy a Törvényszék nem indokolta meg megfelelően azt a megállapítását, amely szerint a vitatott rendelet – és nem a 2013/707 végrehajtási határozat – befolyásolja a fellebbezők jogi helyzetét, és e megállapítás megfogalmazásával a Törvényszék mindenképpen megsértette az uniós jognak az intézményi egyensúlyra vonatkozó általános elvét, valamint az alaprendelet 13. és 14. cikkét.

32 A Bizottság először is úgy véli, hogy a Törvényszék megállapítása, amely szerint a vitatott rendelet megsemmisítésére irányuló kérelem a megfelelő eszköz a támogatás, a kár és az okozati összefüggés fennállásának vitatására, teljesen figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a fellebbezőknek a 2013/707 végrehajtási határozatot kellett volna megtámadniuk, ha e megállapítások vitatása lett volna a céljuk. A Törvényszék álláspontja azonban csak azt a következtetést támasztja alá, amely szerint a keresetet vagy a vitatott rendelettel, vagy a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben lehet megindítani. A Bizottság szerint ebből ered az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a megtámadott ítéletből nem lehet levezetni azt az okot, amely miatt a megtámadandó jogi aktus szükségszerűen – vagy akár szokás szerint – a vitatott rendelet volna, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozat, amely határozatból erednek voltaképpen az érintett importőr jogai és/vagy kötelezettségei.

33 Másodszor, a Bizottság – mivel a Törvényszék döntött, hogy a keresetet a vitatott rendelettel, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben kell megindítani – azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az intézményi egyensúly általános elvét, valamint az alaprendelet 13. és 14. cikkében meghatározott, a Bizottság és a Tanács közötti hatáskörmegosztást. A Törvényszék megállapítása ugyanis azt foglalja magában, hogy ez a végrehajtási határozat önmagában nem elegendő, hanem azt olyan független jogokkal és kötelezettségekkel kell érvényesíteni, amelyeket a Tanács a vitatott rendelet elfogadása útján hoz létre.

34 A Bizottság egyébiránt rámutat arra, hogy ezeket a téves jogalkalmazásokat nem lehet orvosolni a megtámadott ítélet 39. pontjában megfogalmazott megállapítással, amely szerint az Unió bíróságai „hallgatólagosan, de szükségszerűen” megerősítették a keresetek elfogadhatóságát, amelyeket a végleges vámokat kivető rendeletekkel szemben azon érintett felek terjesztenek elő, akiknek a kötelezettségvállalását elfogadták. Egyrészt ezzel a kérdéssel egész egyszerűen nem foglalkozott az ebben a tekintetben hivatkozott ítélkezési gyakorlat, másrészt az utóbbi ítélkezési gyakorlat közvetlen ellentmondásban áll az 1979. március 29-i NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ítélettel (113/77, EU:C:1979:91).

35 A csatlakozó fellebbezés első jogalapjának második részében a Bizottság úgy érvel, hogy a kötelezettségvállalás elfogadása kedvező jogi aktusnak minősül, amelynek elfogadását a fellebbezők kérelmezték, és amely azok jogi helyzetét nem befolyásolja. A Törvényszék ezzel ellentétes megállapítása a megtámadott ítélet 43. pontjában még helytállósága esetén is csak a 2013/707 végrehajtási határozat – nem pedig a vitatott rendelet – megsemmisítése iránti kérelemhez fűződő érdek fennállását bizonyítja. A megtámadott ítélet e 43. pontjában két tekintetben is tévesen alkalmazták a jogot.

36 Először is az említett 43. pont semmilyen érvelésben nem ismerteti azt az okot, amely miatt a kötelezettségvállalás Bizottság általi elfogadása különbözne a Bizottság azon határozatától, amely a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja a hozzá bejelentett összefonódást, a Bizottság azt megállapító nyilatkozatától, hogy valamely megállapodás nem ellentétes az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével vagy a valamely bejelentett állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozattól.

37 Másodszor, a Bizottság azt állítja, hogy az alaprendelet 13. cikke nem írja elő, hogy a Bizottságnak a támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálatának befejezésekor különálló jogi aktust kellene elfogadni. A Törvényszék megállapítása azonban a Bizottság szerint azt jelenti, hogy a kötelezettségvállalást felajánló vállalat a kötelezettségvállalást elfogadó határozatot már előzetesen köteles vitatni, azaz még azelőtt, hogy a szubvencióellenes vizsgálat több hónappal később befejeződne.

38 A Bizottság a teljesség kedvéért kifejti, hogy a megtámadott ítélet 44. pontjában két tekintetben tévesen alkalmazták a jogot. Egyrészt a Törvényszék állítása, amely szerint a vitatott rendelet „a kötelezettségvállalás hatálya alá nem tartozó kiegyenlítő vámok” tekintetében megváltoztatta a fellebbezők jogi helyzetét, a felajánlott kötelezettségvállalás értelmezéséhez kapcsolódó téves jogalkalmazáson, vagy a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésén alapul, ha ezt a felajánlást „ténybeli elemnek” lehet tekinteni. A Bizottság szerint ugyanis a fellebbezők nem voltak jogosultak arra, hogy az érintett termékeket a kötelezettségvállalás rendelkezéseitől eltérő módon adják el, ahogy az a felajánlott kötelezettségvállalás szövegéből világosan és egyértelműen kitűnik. Ennélfogva csak az éves szintet meghaladó termékeken állhattak fenn vámok, „a kötelezettségvállalás hatálya alá nem tartozó termékeken” azonban nem.

39 Másrészt az „éves szintet meghaladó […] termékekre” vonatkozó vámokat már belefoglalták a felajánlott kötelezettségvállalásba, nincs tehát szó a vitatott rendeletből következő új vámról vagy új kötelezettségről.

40 A fellebbezők úgy vélik, hogy a csatlakozó fellebbezést el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

41 A csatlakozó fellebbezés első jogalapjában a Bizottság lényegében úgy érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 38–44. pontjában tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a vitatott rendelet önmagában jogi következményekkel járhatott a fellebbezők számára.

42 E jogalap első része lényegében azon alapul, hogy a Törvényszék nem indokolta meg kellően azt a megállapítását, amely szerint a felperesek jogi helyzetét a vitatott rendelet befolyásolja – nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozat, amelyben a Bizottság elfogadta a mellékletben meghatározott exportáló gyártók, köztük a Canadian Solar csoporthoz tartozó vállalatok által felajánlott kötelezettségvállalást –, és hogy megállapítás megfogalmazásával a Törvényszék mindenképpen megsértette az intézményi egyensúly elvét.

43 Először is rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság érveivel ellentétben a megtámadott ítélet 38–44. pontjában a Törvényszék nem mondta ki sem azt, hogy a megtámadott jogi aktusnak szükségszerűen – vagy akár szokás szerint – a vitatott rendeletnek kell lennie, sem pedig azt, hogy a megsemmisítés iránti keresetet e rendelettel szemben, és nem a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben kell előterjeszteni. Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság érve a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. E körülmények között nem lehet felróni a Törvényszéknek, hogy nem indokolta meg azt, amit nem is állapított meg.

44 Másodszor egyrészt meg kell állapítani, hogy a Bizottság álláspontjának elfogadása azt jelentené, hogy az a vállalatokat – amelyeknek a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalását a Bizottság elfogadta – megakadályozná abban, hogy a velük szemben végleges kiegyenlítő vámot kivető rendeleteket megtámadhassák. Amint azt azonban a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában kifejtette, az e pontban hivatkozott ítéleteikben sem a Törvényszék, sem a Bíróság nem ítélte elfogadhatatlannak a vállalat által a vele szemben végleges dömpingellenes vámokat kivető rendelettel szemben előterjesztett megsemmisítés iránti keresetet amiatt, hogy az e vállalat által felajánlott, minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást a Bizottság elfogadta.

45 Másrészt rá kell mutatni arra, hogy a vitatott rendelet szükségszerűen befolyásolja a fellebbezők jogi helyzetét, mivel e rendelet megsemmisítése esetén a felajánlott kötelezettségvállalás érvényét vesztené. Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában pontosan erre mutatott rá.

46 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, amint az a megtámadott ítélet 41. és 42. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezők vitatott rendelet 1. és 2. cikkének megfelelően továbbra is alá vannak vetve az e rendeletben előírt kiegyenlítő vámoknak azon behozatalok tekintetében, amelyek meghaladják a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalásban meghatározott éves szintet.

47 E tekintetben a Bizottság nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Törvényszék megsértette az intézményi egyensúly elvét. Ezzel ellenkezőleg a Bizottság álláspontja – amely szerint a fellebbezőknek a támogatás fennállására vonatkozó megállapítások vitatása céljából meg kellene támadniuk a 2013/707 végrehajtási határozatot –, csak akkor volna elfogadható, ha a Tanács köteles volna végleges kiegyenlítő intézkedéseket bevezető rendelet elfogadására, amint a Bizottság elfogad egy vállalat által felajánlott, minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást. A Tanács hatásköre azonban ebben a tekintetben nem mérlegelést nem engedő hatáskör, amint az az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, amely szerint a Bizottság javaslatát a Tanács elfogadja, hacsak az elutasítása mellett nem dönt.

48 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság szerepe a Tanács döntéshozatali folyamatának keretébe illeszkedik. Amint az az alaprendelet rendelkezéseiből kitűnik, a Bizottságnak az a feladata, hogy vizsgálatokat folytasson és azok alapján az eljárás befejezéséről, vagy ellenkezőleg, annak folytatásról döntsön azáltal, hogy ideiglenes intézkedéseket fogad el, és a Tanácsnak végleges intézkedések elfogadására tesz javaslatot. A végleges döntéshozatal mindazonáltal a Tanács feladata (lásd ebben az értelemben: 1990. március 14-i Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács ítélet, C-133/87 és C-150/87, EU:C:1990:115, 8. pont).

49 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés első jogalapjának első részét el kell utasítani.

50 Ami az első jogalap második részét illeti, amely szerint a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadása a fellebbezők számára kedvező jogi aktusnak minősül, amely a fellebbezők jogi helyzetét nem befolyásolja – ellentétben azzal, ami a megtámadott ítélet 43. pontjából következik –, elég arra rámutatni, hogy ez a kérdés irreleváns, mivel a Törvényszék által elfogadhatónak ítélt megsemmisítés iránti kereset a vitatott rendelettel szemben irányul, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben, amelyben a Törvényszék elfogadta ezt a kötelezettségvállalást.

51 A megtámadott ítélet 44. pontjában szereplő két állítólagos téves jogalkalmazást illetően, amelyekről a Bizottság kifejtette, hogy azokat csak a teljesség kedvéért terjeszti elő, ezen téves jogalkalmazásoknak, tekintettel arra, ami jelen ítélet 41–48. pontjából következik, még a bizonyítottságuk esetén sem lehet semmilyen kihatásuk a Törvényszék azon megállapítására, amely szerint a Tanács és a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani, mivel a vitatott rendelet befolyásolja a felperesek jogi helyzetét.

52 Hozzá kell tenni, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az uniós jogalkotó e rendelet elfogadásakor egységet vagy „csomagot” alkotó kereskedelempolitikai védintézkedéseket vezetett be, amelyek közös cél elérésére irányulnak, azaz az érintett termékekre vonatkozó kínai szubvenció uniós gazdasági ágazatra gyakorolt káros hatásának e gazdasági ágazat érdekeinek figyelembevétele mellett történő elhárítására, és hogy az említett rendelet 2. cikke nem választható el ugyanezen rendelet többi rendelkezésétől (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i SolarWorld kontra Tanács ítélet, C-205/16 P, EU:C:2017:840, 46. és 57. pont).

53 Ebből következik, hogy a csatlakozó fellebbezés első jogalapját el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezés második jogalapjáról

A felek érvei

54 A csatlakozó fellebbezés másodlagosan előterjesztett második jogalapjában a Tanács által támogatott Bizottság úgy érvel, hogy ha abból indulunk ki, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában helyesen állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbezők jogi helyzetét módosította, mivel a fellebbezőknek az éves mennyiséget meghaladó szóban forgó napelemek után kizárólag e rendelet alapján kell vámot fizetniük, a Törvényszék előtti megsemmisítés iránti kereset okafogyottá vált volna a 2015/866 végrehajtási rendelet hatálybalépésének napján, amely rendelet visszavonta a fellebbezők által elfogadott kötelezettségvállalások elfogadását.

55 A Bizottság megállapítja, hogy az érintett termék behozatalának a fellebbezők által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásában meghatározott éves szintjét e végrehajtási rendelet hatálybalépése előtt soha nem érték el. Ezért, még ha a felperesek le tudták is vezetni az eljáráshoz fűződő érdeküket a kötelezettségvállalásnak az éves szintet meghaladóan behozott termékek utáni vám megfizetését előíró kikötéséből, ez az érdek mindenképpen megszűnt az említett végrehajtási rendelet hatálybalépésének napján, ami annak megállapítását eredményezte, hogy a megsemmisítés iránti kérelem okafogyottá vált. A Törvényszék e tekintetben elmulasztott válaszolni a Törvényszék előtti tárgyaláson a Bizottság által erre vonatkozóan előterjesztett érvre.

56 A Bizottság hozzáteszi, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában válaszolt erre az érvre, a válasza nem a Bizottság által felvetett kérdésre vonatkozik. Ugyanis éppen amiatt, hogy a Bizottság a felperesek tekintetében a kötelezettségvállalás megsértését követően visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását, ezen elfogadás jogi következményei már nem keletkeztethettek a fellebbezőkben jogszerű eljáráshoz fűződő érdeket.

57 A fellebbezők úgy vélik, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani, mivel az érthetetlen, és mindenképpen hatástalan.

A Bíróság álláspontja

58 Rá kell mutatni arra, hogy a csatlakozó fellebbezés első jogalapjának elutasítása a második jogalap elutasítását is maga után vonja. Az ezen első jogalap elutasítását eredményező értékelésből ugyanis kitűnik, hogy a vitatott rendelet – a 2013/707 végrehajtási határozat létezésétől függetlenül – hatással van a fellebbezők jogi helyzetére.

59 Tehát az a körülmény, hogy az említett 2013/707 végrehajtási határozatban meghatározott, a fellebbezők által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadását a 2015/866 végrehajtási rendelet visszavonta, jóllehet az érintett termék behozatalának e kötelezettségvállalásban előírt éves szintjét soha nem érték el, semmilyen hatással nem lehet arra a megállapításra, amely szerint a vitatott rendelet befolyásolta a fellebbezők jogi helyzetét, és ebből következően az utóbbiak jogosultak voltak megsemmisítés iránti keresetet előterjeszteni az utóbbi rendelettel szemben. Következésképpen a csatlakozó fellebbezés második jogalapját el kell utasítani.

60 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés második jogalapját el kell utasítani.

61 Ami a Bizottság által harmadlagosan előterjesztett kérelmet illeti – amely arra vonatkozik, hogy az első fokon előterjesztett keresetet a Bíróság nyilvánítsa megalapozatlannak, és változtassa meg az alaprendelet 8. cikke értelmében vett okozati összefüggésnek a Törvényszék által az első fokon előterjesztett kereset harmadik jogalap keretében adott értelmezését –, azt el kell utasítani mint elfogadhatatlant, mivel ez a kérelem semmilyen jogi érveléssel nincs alátámasztva.

62 A fenti megfontolásokra tekintettel a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A fellebbezésről

63 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők egyetlen jogalapra hivatkoznak, amely téves jogalkalmazáson alapul – mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 61–71. pontjában megkövetelte, hogy a fellebbezők bizonyítsák a megsemmisítés iránti keresetük első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdeküket –, és mindenesetre a tények téves jogi minősítésén, mivel a fellebbezők nyilvánvalóan rendelkeztek ilyen érdekkel.

A felek érvei

64 A fellebbezők első helyen úgy érvelnek, hogy a Törvényszék – azáltal hogy a különálló jogalapok előterjesztésének lehetőségére analógia útján alkalmazta a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a felperesnek bizonyítania kell az eljáráshoz fűződő érdeke, azaz a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke fennállását – négy okból is tévesen alkalmazta a jogot.

65 Először is a Törvényszék álláspontja ellentétes a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, amely a felperesektől a megtámadott jogi aktusok megsemmisítésével összefüggésben csak egy érdek bizonyítását követeli meg.

66 Ezenkívül a Törvényszék a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapját nem különböztette meg azoktól a helyzetektől, amelyekben a jogalap azért elfogadhatatlan, mert a felperesnek nincs kereshetőségi joga annak előterjesztésére. Ezek a helyzetek – amelyeket a Bíróság ismertetett az ítélkezési gyakorlatában –, egyrészt abban az esetben állnak fenn, amelyekben a jogalap nem valamely felperest érint, hanem közérdeket vagy törvényes érdeket követ, másrészt az olyan szabályokra vonatkozó jogalapok esetében, amelyeknek valamely intézmény belső szabályzatához hasonlóan nem a

magánszemélyek védelmének biztosítása a célja. A megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjai azonban nem ilyen típusú helyzetre vonatkoztak, és a Törvényszék sem hivatkozott arra, hogy erre vonatkoznának.

67 Másodszor a fellebbezők a védelemhez való joguk azáltal történő megsértésére hivatkoznak, hogy a Törvényszék az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének megsértésével megakadályozta őket az általuk célszerűnek tartott jogalapok előterjesztésében.

68 Harmadszor a fellebbezők álláspontja szerint, még ha kötelesek lettek volna is a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítására, a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogukat sérti a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint e jogalapok elfogadhatatlanok. A fellebbezőknek ugyanis a megsemmisítés iránti keresetüket a jogaik elévülésének elkerülése érdekében az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt határidőn belül kellett előterjeszteniük, mivel az ezzel ellentétes eset az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) következő ítélkezési gyakorlatra tekintettel azzal a veszéllyel járt volna, hogy elveszítik a vitatott rendelet érvényességének a tagállami bíróság előtt, előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében történő kétségbe vonására vonatkozó lehetőséget.

69 A felperesek ebben a tekintetben emlékeztetnek arra, hogy a Törvényszék szerint a megsemmisítés iránti keresetük első két jogalapjának előterjesztésére vonatkozó érdekük csupán hipotetikus, ami azt jelenti, hogy ha az e jogalapok előterjesztésére vonatkozó igényük az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében meghatározott két hónapos határidő lejárta után keletkezik, ez megakadályozza számukra a keresetindítást. Ez a helyzet még inkább problematikusnak bizonyult, mivel az egyik fellebbező, a Canadian Solar Emea, importáló vállalat, a nemzeti bíróság előtt bármikor kétségbe tudta volna vonni a vitatott rendelet érvényességét, ha nem állt volna kapcsolatban a fellebbezőkkel, amelyek exportáló vállalatok.

70 Negyedszer a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék megsértette a meghallgatáshoz való jogukat, mivel a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapja elfogadhatóságának kérdése nem került kellően megvitatásra a Törvényszék előtt. A Tanács és a Bizottság ugyanis nem hivatkozott erre a kérdésre az írásbeli szakaszban, és annak teljes körű megvitatására a Törvényszék előtti eljárásban sem került sor, ami a fellebbezőket meggátolta annak bizonyításában, hogy ők harmadik országból származó, de Kínában feladott modulokat gyártanak, exportálnak és importálnak az Unióba, valamint Kínából származó, de harmadik országban feladott modulokat importálnak az Unióba.

71 Második helyen a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék jogilag tévesen minősítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 66–70. pontjában azt állapította meg, hogy a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez nem fűződik érdekük.

72 Egyrészt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a fellebbezők annak elkerülése érdekében rendelkeznek eljáráshoz fűződő érdekkel, hogy az intézmények megismételjék alaprendelet rendelkezéseinek téves értelmezésén alapuló hibákat, ami egyébként bekövetkezett a jelen esetben, mivel a Bizottság új rendeletet fogadott el, nevezetesen a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámoknak az (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről és az (EU) 2016/1037 rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat megszüntetéséről szóló, 2017. március 1-jei (EU) 2017/366 bizottsági rendeletet (HL 2017. L 56., 1. o.; helyesbítések: HL 2018. L 38., 41. o.; HL 2018. L 134., 19. o.), amely a vitatott rendelet érvényességi időtartamát tizennyolc hónappal meghosszabbítja, és amely ugyanazokat a hibákat ismétli meg.

73 Másrészt a fellebbezők által előterjesztett jogalapok a szubvencióellenes vizsgálat terjedelmére vonatkoznak, amely vizsgálat viszont a kiegyenlítő támogatást, a kárt, az okozati összefüggést és az uniós érdekek azon értékelését érinti, amelyek a Tanácsot a vitatott rendelet elfogadására indították.

74 A Tanács és a Bizottság azt kérik, hogy a Bíróság az első jogalapot, részben mint elfogadhatatlant, részben mint megalapozatlant, és mindenesetre mint összességében megalapozatlant utasítsa el.

A Bíróság álláspontja

75 Mindenekelőtt a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. pontjában helyesen emlékeztetett arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat. Ezen érdek bizonyítékát, amelyet a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni, és amely minden bírósági jogorvoslat lényeges és elsődleges feltételének minősül, a felperesnek kell szolgáltatnia (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37. pont).

76 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában úgyszintén kifejtette, a felperes érdekének létrejött és fennálló érdeknek kell lennie. Nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus helyzettel kapcsolatos. Ezen érdeknek – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56–57. pont). Az eljáró bíróság hivatalból és bármikor az eljárás folyamán vizsgálhatja egy adott fél keresete fenntartásához fűződő érdekének az eljárást megindító irat benyújtásának időpontját követően felmerült tény okán történő megszűnését (lásd ebben az értelemben: 2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38. pont).

77 Ami azon állítást illeti, amely szerint a Törvényszék a felperesektől tévesen követelte meg a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítását, emlékeztetni kell arra, hogy először is a Bíróság már kimondta, hogy a megsemmisítési jogalap az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlan, ha a megtámadott jogi aktusnak az említett jogalap alapján történő megsemmisítése még a jogalap megalapozottsága esetén sem vezethetne a felperes számára kedvező eredményre (lásd ebben az értelemben: 2011. június 9-i Evropaïki Dynamiki kontra EKB ítélet, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Ami a Törvényszék által a tényállás téves minősítése során elkövetett hibát illeti, rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kétségtelenül az tűnik ki, hogy bizonyos körülmények között a felperesnek továbbra is érdeke fűződhet az eljárás során hatályon kívül helyezett jogi aktus megsemmisítéséhez, annak érdekében, hogy a megtámadott jogi aktus kibocsátója a jövőben megfelelő módosításokat tegyen, és ily módon elkerülje a jogi aktushoz állítólag kapcsolódó jogellenesség ismétlődésének kockázatát (2018. szeptember 6-i Bank Mellat kontra Tanács ítélet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64. pont).

79 Mindazonáltal, annak elkerülése érdekében, hogy a valamely uniós jogi rendelkezés téves értelmezésén alapuló hibákat az intézmények ismét elkövessék, ezen érdek esetleges fennmaradását nem lehet elfogadni abban a helyzetben, amelyben a felperes eljáráshoz fűződő érdeke soha nem állt fenn

80 Ezért, amennyiben a megsemmisítés iránti keresetük benyújtásának időpontja vonatkozásában a fellebbezők nem bizonyították az első két jogalap előterjesztéséhez fűződő érdeküket – mivel ezt az érdeket a jelen ítélet 75. és 76. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni, és az nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus

helyzettel kapcsolatos – a fellebbezők ezt az érdeküket nem igazolhatták arra hivatkozva, hogy az uniós jogi rendelkezés téves értelmezésén alapuló hibák intézmények általi ismételt elkövetését el kell kerülni.

81 Ami azt az állítást illeti, amely szerint a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának a szubvencióellenes vizsgálat terjedelmére vonatkozó részét elfogadhatónak kell nyilvánítani, meg kell állapítani, hogy az állítás nem állja meg a helyét. Az a tény ugyanis, hogy ezek a jogalapok lényegében e vizsgálat elemeire vonatkoznak – így a támogatásra, a kárra vagy az okozati összefüggésre – önmagában nem eredményezheti e jogalapok elfogadhatóságát abban a helyzetben, amelyben a fellebbezők nem bizonyították az említett jogalapok előterjesztéséhez fűződő érdeküket.

82 Ebből következően a Törvényszék a Bíróságnak a jelen ítélet 75. és 76. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára támaszkodva a megtámadott ítélet 71. pontjában helyesen állapította meg, hogy a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapját el kell utasítani mint megalapozatlant.

83 Másodszor, ami azt az érvet illeti, amely szerint a Törvényszék megsértette a Charta 47. cikkét, emlékeztetni kell arra, hogy az általa biztosított védelemre tekintettel e cikknek nem célja a Szerződésekben előírt bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróság előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása, amint ez a 47. cikkre vonatkozó magyarázatokból is kitűnik, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

84 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Charta 47. cikke által biztosított védelem nem követeli meg, hogy a jogalanyok feltétel nélkül, közvetlenül az uniós bíróságok előtt megsemmisítés iránti keresettel támadhassák meg az uniós jogalkotási aktusokat (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105. pont).

85 E körülmények között a fellebbezők nem hivatkozhattak eredményesen arra, hogy a megsemmisítési jogalapjuk előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítására vonatkozó követelmény sérti a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogukat.

86 Ezenkívül, ami azt az állítást illeti, amely szerint a Törvényszék megsértette a fellebbezőknek a Charta említett cikkéből eredő meghallgatáshoz való jogát, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem vitatják, hogy a Törvényszék előtti tárgyalás során a különböző beavatkozó felek megvitatták a Tanács által a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapjára vonatkozóan előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást. A fellebbezők tehát nem hivatkozhattak eredményesen arra, hogy a Törvényszék nem tette számukra lehetővé az eljárás kimenetele szempontjából döntő jelentőségű valamennyi jogi aspektus megvitatását és az álláspontjuk alátámasztásához szükséges bizonyítékok előterjesztését.

87 Harmadszor, azon érvet illetően, amely szerint az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék álláspontja megakadályozza a fellebbezők keresetindítását, ha az első és a második jogalap előterjesztéséhez fűződő érdekük az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése szerinti két hónapos határidő lejárta után keletkezik, elég arra rámutatni, hogy ebben az esetben a kérdéses ítélkezési gyakorlat főszabály szerint nem képezi akadályát annak, hogy a fellebbezők a nemzeti bíróság előtt ilyen jogalapokat terjesszenek elő.

88 A fenti megállapításokból következően az egyetlen jogalapot, valamint a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

89 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

90 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

91 A Canadian Solar Emeát, a Canadian Solar Manufacturingot (Changshu), a Canadian Solar Manufacturingot (Luoyang), a Csi Cells Co.-t és a Csi Solar Powert, mivel e társaságok a fellebbezésük tekintetében pervesztesek lettek, a Tanács, valamint a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell az említett fellebbezés költségeinek viselésére.

92 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően – amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a fellebbezési eljárásba beavatkozó Bizottság maga viseli saját költségeit.

93 A Bizottságot, mivel a csatlakozó fellebbezése tekintetében pervesztes lett, a Canadian Solar Emea, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co., valamint a Csi Solar Power kérelmének megfelelően kötelezni kell a csatlakozó fellebbezés költségeinek viselésére.

94 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően – amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a csatlakozó fellebbezésre vonatkozó eljárásba beavatkozó Tanács maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.

2) A Bíróság a Canadian Solar Emea GmbH-t, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc.-et, a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc.-et, a Csi Cells Co. Ltd-t és a Csi Solar Power Group Co. Ltd-t kötelezi a fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli a fellebbezéssel kapcsolatos saját költségeit.

4) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

5) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos saját költségeit.

Aláírások